

יבמות מח

עניין: גרים שהיו עצמם להכנס תחת כנפי השכינה

אהבת איתן (על העין יעקב)

מפני מה גרים בזמן הזה מעונים כו' מפני שישוהו עצמן להכניס תחת כנפי השכינה. ולכאורה אין בזה טעם וטרוניא הוא דאין מצווין בזה ודי במה שנכנסו עכשיו וי"ל על פי מאי דאיתא בשלהי שבת [קמו.] דגרים מזלייהו הוו בהר סיני וגם פסקה זוהמתן ומשום הכי מדקדק הקדוש ברוך הוא אחריהן על ששהו כיון שכבר הי' ראוי לכןס מהר סיני (אהבת איתן):

גמ' שבת קמו.

⁶ שבא נחש על חוה הטיל בה זוהמא ישראל שעמדו על הר סיני פסקה זוהמתן עובדי כוכבי' שלא עמדו על הר סיני לא פסקה זוהמתן א"ל רב אחא בריה דרבא לרב אשי גרים מאי⁷ א"ל אע"ג דאינהו לא הוו מזלייהו הוו דכתיב⁸ את אשר ישנו פה עמנו עומד היום לפני ה' אלהינו ואת אשר איננו פה וגו'

שער המצוות פרשת ראה

לצאת משם. גם נודע מה שנתבאר אצלינו, בטעם שכינה בגלות מה עניינו, כי הנה הסיבה היא שע"י חטא אדה"ר, עירב טוב ברע, וכל הנשמות של קדושה נפלו לתוך הקליפות, ואין בהם כח לצאת משם, לולא רחמיו יתברך, שבכל צרתם לו צר, ושכינת עוזו הולכת עם ישראל בגלות תוך הקליפות, וכיון שנכנסת במקומם, ומלקטת אותם הנשמות משם, והנה הקליפות הם שבעים, כנגד ע' אומות, וצריכין ישראל לגלות בין כלם, כדי ללקט הנשמות שנפלו בתוך כל קליפה שבהם, וכאשר יגמר לקיטת כל הנשמות, מן הע' אומות, אז הוא זמן דמטו רגלין ברגלין, הנזכר בפרשת פקודי, ואז יתקיים מקרא דכתיב בלע המות לנצח

כוכבי אור אות עו

[וכבר כתב הר"י בשע"ת בראש הספר בזה"ל: ודע כי החוטא כאשר יתאחר לשוב מחטאתו יכבד עליו מאד ענשו בכל יום וכו'], כי זה גופא מה שהאדם אינו עושה תשובה — הוא חטא גדול! וכמ"ש במדרש (קהל"ר ז') משל וכו' שחבשם המלך בבית האסורים, וחתרו מחתרת וכו' ונשאר אחד מהם וכו', א"ל קשה יום הלא המחותרת חתורה לפניך ואיך לא מהרת להמלט על נפשך ע"כ.

והנה בגמ' (יבמות מ"ח) מפני מה גרים מעונים בזה"ל ויסורין באין עליהן, מפני ששהו עצמם להכנס תחת כנפי השכינה. ואע"פ שהם אינם מחוייבים. ועאכו"כ בבג"י מי שחטא ונתרחק מהשי"ת כמה רעתו רבה — אם ישהה מלשוב לפני ד'.